

1. Kapitola – Obléhaní KaerMorhen

KaerMorhen, Roxford

Rok 1253

„další rok uběhl jako voda.

Svět se změnil.

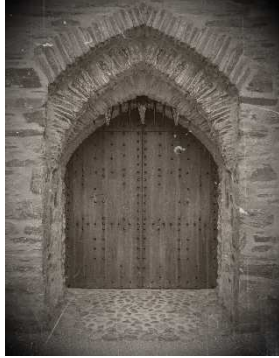
Zástupci Legie místo toho, aby zastavily temnotu na Severu tak se svojí armádou udeřily na Východě na jediné známé místo KaerMorhen. Poslední bašta zaklínačů, čarodějů a všech, kteří se skrývají před Legií.

Přesně podle věštby, zoufalství a smrt se už blíží.

Jen malou naději mají obránci držící bránu.
Čelí proti velké přesile.

Blízko hradu, Legie postavila obrovský tábor pro své vojáky. Bylo sem dovezeno mnoho tun zbraní a jídla. Přes dva tisíce vojáků s kopím a s kušemi byli shromážděny na rozkaz jednoho muže.

Sám král Melanie Patrik z Gerblian přijel vést své muže do bitvy. Do bitvy zbytečné a malicherné.

Noci byli chladné a morálka mužů chabá po třech dnech oblehání se brány ani nedotkli.

Bránu chránila magická bariéra.

Ale král dobře věděl, že bariéru brzo oslabí a dostane se skrz. Potom jeho armáda vtrhne dovnitř.

I.

„jak to vypadá? „, zeptala se čarodějka Elis Kawen

„všechno v pořádku jen už jsem vyčerpaná.“

„vezmu to za tebe, Jane, udržení bariéry stojí spoustu magické síly.“

Jane na okamžik přerušila magickou bariéru, aby mohla pokračovat Elis, ale v okamžiku se do brány opřeli

útočníci, v rychlosti prorazili bránu a vnikli na nádvoří. Čarodějky se stáhly, do protiútoky vyběhli zaklínači.

Na nádvoří začala zuřivá bitva, zaklínači se svým šermířským stylem čelily v počtu jeden proti šesti. Ze zálohy je mágové kouzly podporovali, spousty z nich při tom zahynulo.

Bojovali statečně, ale odpoledne už byl konec, velké krveprolití proti přesile. Doba zaklínačů se chýlila ke konci.

Někteří mágové a čarodějky uprchli Jižní bránou pryč, zbytek se zabarikádoval ve sklepení.

II.

„pane, nádvoří zajištěno zbytek nepřátel se ještě drží ve sklepení.“

„výborně seržante, pohleďte sídlo zaklínačů bylo dobito.“

V dálce se ozval ohromný výbuch.

„co se děje?“

„nevím, šlo to od sklepení.“

„Elis, co to děláš?“

„získám vám trochu času rychle vstup do portálu a zmiz odtud!“

„bez tebe nejdu.“

„jdi už, dlouho je neudržím.“

Do sklepení se začali hrnout vojáci.

Jane vytvořila portál a natáhla ruku k Elis.

„podej my ruku!“

Elis chytla Jane, ale než zmizeli v portálu jednomu vojákovi se podařilo zasáhnout Elis do ramene.

2. Kapitola – Ztraceni v poušti

Poušť Kelia
Jižní Milgrad

Nehostinná poušť bez jediného sebechatrnějšího úkrytu před spalujícím sluncem. Na zemi nekonečný proud písku s několika slunnými skalisky. Skaliska stejně jako celé okolí rozpálené od slunce. Tato